

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.

นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ

เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ตามมาตรา ๑๓๔ (๒)
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ซึ่งปัจจุบันรูปแบบการประกอบธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยในประเทศไทยมีการพัฒนาขึ้นเป็นหลายรูปแบบ แต่มีธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยบางประเภทเท่านั้นที่พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มีการกำกับไว้ อีกทั้งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจการให้บริการการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยอีกหลายรูปแบบมิได้มีกฎหมายกำกับไว้โดยชัดเจน ส่งผลให้การปรับใช้บทกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการให้บริการที่พักอาศัย และการคุ้มครองความเสียหายอันเกิดแก่ผู้เข้าพักอาศัย รวมถึงการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการที่พักอาศัยไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โรงแรมและสถานที่พักค้างคืน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำกับ
ผู้ประกอบการให้บริการที่พักอาศัย และคุ้มครองความเสียหายอันอาจเกิดแก่ผู้เข้าพักอาศัย รวมถึงการตรวจสอบ
มาตรฐานการให้บริการที่พักให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่ให้บริการห้องพักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการ
ที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(๑) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไร
หรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สถานที่พักค้างคืน” หมายความว่า ห้องพัก บ้านพัก เกสต์เฮาส์และอาคารหรือสถานที่อื่นใดที่ประกอบด้วยห้องพักตั้งแต่หนึ่งห้อง แต่ไม่เกินยี่สิบเก้าห้อง และพักอาศัยได้ไม่เกินห้าสิบแปดคน เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน ซึ่งบริการภายในทำโดยเจ้าของสถานที่พักหรือผู้ดูแล และให้หมายความรวมถึง โฮสเทล สถานที่พักกลางแจ้ง โฮมสเตย์ และสถานที่พักในลักษณะอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สถานที่พักกลางแจ้ง” หมายความว่า สถานที่จัดให้มีการตั้งเต็นท์ แพที่พักอาศัย บ้านต้นไม้ และรถคาราวาน

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้เข้าพัก” หมายความว่า บุคคลที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และใบอนุญาตประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน

“ท้องถิ่น” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขต เจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยา เจ้าหน้าที่ของเทศบาล หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะ และความปลอดภัยของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนด้วย

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ให้นายทะเบียน มีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ และสิ่งอำนวยความสะดวก ของการประกอบธุรกิจของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง ลักษณะของท้องถิ่นที่โรงแรมและสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรม และสถานที่พักค้างคืนในแต่ละประเภท หรือความเหมาะสมกับลักษณะของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน แต่ละประเภท โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๑

การประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นอำนาจของท้องถิ่น โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิด เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อั้งยี่ซ่องโจร หรือความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปราม การค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๘)

มาตรา ๙ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการ นับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้นำหน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรม ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม แต่ละประเภทเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ และที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา ๙

หากนายทะเบียนมิได้แจ้งผลการพิจารณาตามวรรคสองให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน หกสิบวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ ให้ถือว่านายทะเบียนอนุญาตตามคำขอในวันถัดจากวันที่ครบกำหนดดังกล่าว และให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันทำการ

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุ ห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๒ ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ ด้วยก็ได้ และจะต้อง

(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือองค์พระรัชทายาท
(๒) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอม จากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมนั้น

(๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

(๔) ไม่เป็นชื่อหรือคำที่ละเมิดกฎหมายอื่นใด

มาตรา ๑๓ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอยุติในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้องให้นายทะเบียน สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไข ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจ โรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอ ต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการ ของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบ ของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต จากนายทะเบียน

(๑) เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม

(๒) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบถึงโครงสร้างของโรงแรม

(๓) เปลี่ยนชื่อโรงแรม

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการสูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๑๖ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่มียายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ให้นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ

มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใด ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง

หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๖ แล้ว

ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมดังกล่าว สิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่ง ๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นเป็นผู้จัดการได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวันให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ ที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการมอบหมายเป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นนี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน

ในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม แต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน และให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๒๒ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้เคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการให้นายทะเบียนทราบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่มีแจ้งแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่งรวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ

มาตรา ๒๔ ผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือมีประสบการณ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่รัฐมนตรีรับรอง
- (๓) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่รัฐมนตรีกำหนด
- (๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อั้งยี่ซ่องโจร หรือความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการโดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๒๕ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีป้ายชื่อโรงแรมตามมาตรา ๑๒ ติดไว้หน้าโรงแรม
- (๒) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม
- (๓) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง
- (๔) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม
- (๕) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรมและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรม
- (๖) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบที่ตามมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้ในโรงแรมและห้องพักทุกห้อง
- (๗) จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่รัฐมนตรีกำหนด
- (๘) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๙) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๑๐) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๑๑) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม

การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หากผู้จัดการมีหนังสือขออนุมัติแล้วผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการ ผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๒๖ ผู้จัดการมีหน้าที่

- (๑) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรม ในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมืองหรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม

(๒) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (๑)

มาตรา ๒๗ ผู้จัดการอาจปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าบุคคลนั้นจะเข้าไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใดอันเป็นความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้พักอื่นในโรงแรม

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

(๔) มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๓) ถ้าผู้จัดการรับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อทราบด้วย

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบธุรกิจของโรงแรมหรือผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักและจำนวนผู้เข้าพักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักในทันทีที่มีการเข้าพักโดยให้ผู้เข้าพักคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้เข้าพัก หากผู้เข้าพักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก และส่งสำเนาให้นายทะเบียน

ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักตามวรรคหนึ่งขัดกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ โดยอาจอยู่ในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

บัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพัก ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๒

การประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน /

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ให้นำความในมาตรา ๘ ถึงมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนโดยอนุโลม เว้นแต่ความในมาตรา ๑๔ ไม่ให้นำมาใช้กับการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนที่เป็นห้องพักในอาคารชุด

ผู้ใดประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนโดยใช้บ้านพักตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ห้องพักตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรืออาคารสถานที่ใดที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนิติบุคคลบ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลอาคารชุดนั้นก่อนการขออนุญาต

มาตรา ๓๐ การพิจารณาคุณสมบัติอาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนให้พิจารณา
มาตรฐานอาคารตามประเภทและชนิดของอาคารที่ก่อสร้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนเพื่อให้ผู้เข้าพักสามารถติดต่อได้ตลอดเวลาที่เข้าพัก
ผู้ดูแลนี้ อาจจะเป็นเจ้าของสถานที่พักเองด้วยก็ได้
 - (๒) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในสถานที่พักค้างคืน
 - (๓) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้เพื่อให้ผู้เข้าพักรับทราบ
 - (๔) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของสถานที่พักค้างคืนและห้องพักทุกห้อง
และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของสถานที่พักค้างคืน
 - (๕) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบตามมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์บัญญัติไว้ในสถานที่พักค้างคืนและห้องพักทุกห้อง
 - (๖) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เพียงพอต่อการใช้งาน
 - (๗) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่พักค้างคืน
 - (๘) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ
ขึ้นบริเวณสถานที่พักค้างคืน
 - (๙) จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่รัฐมนตรีกำหนด
- ให้นำความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ มาใช้กับผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนและการทำงาน
ของผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๓๑ ในกรณีที่สถานที่พักค้างคืนเป็นสถานที่พักกลางแจ้ง
ให้ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีของสถานที่พักกลางแจ้งเป็นแพ ให้จัดให้มีเครื่องลอยน้ำหรือเสื้อชูชีพไม่น้อยกว่า
จำนวนผู้เข้าพักและผู้ดูแล โดยติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และให้มีป้ายแสดงจุดที่ติดตั้ง
ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และจัดให้มีเครื่องป้องกันหรือราวกันตกโดยรอบอย่างมั่นคงแข็งแรง
- (๒) กรณีของสถานที่พักกลางแจ้งที่มีการประกอบอาหารและให้บริการอาหาร ให้มีระบบจัดการขยะ
และเศษอาหารที่เหมาะสม

หมวด ๓

การควบคุมและการอุทธรณ์ /

มาตรา ๓๓ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจ
สถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจ
สั่งให้ระงับการกระทำนั้น หรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการ หรือ ผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน ไม่ระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของ นายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ให้นายทะเบียน มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) ในกรณีเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้ง ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจ โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนจัดหาโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน ให้แก่ผู้เข้าพักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้เข้าพัก เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๔ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พัก ค้างคืน หรือผู้จัดการผู้ใดมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๔ แล้วแต่กรณี ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง (๑) หรือเคยได้รับคำเตือนตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง (๒) มาแล้ว และยังคงฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง วรรคสาม หรือวรรคสี่อีก

(๓) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืน เป็นสถานที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อังยี่ช่องโจร หรือความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการแล้วแต่กรณี และผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรม สถานที่พักค้างคืน หรือจัดการโรงแรม ทั้งนี้ ในกรณีตาม (๒) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าว ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๓ วรรคสองอีก

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกัน และมีพฤติการณ์ตาม (๒) หรือ (๓) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาตและใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน เป็นห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืนทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืนไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับกับการเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ณ โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนที่บุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจหรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๓๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืนซึ่งไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ผู้จัดการมรดก หรือทายาท ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืนซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้เลิกกิจการ หรือให้เลิกกิจการภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใดตามมาตรา ๑๙ หรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๒๒ หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืนซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๔ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ เพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๒๔ (๕) หรือ (๖) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๓๔ (๓) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือมาตรา ๒๓ แล้วแต่กรณี รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้นายทะเบียน มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ บรรดาค่าธรรมเนียมที่ได้รับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจ โรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ให้ตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เป็นหนังสือจากนายทะเบียนมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้เข้าพัก บัตรทะเบียนผู้เข้าพัก สภาพและลักษณะของโรงแรมหรือตรวจสอบ ห้องพัก ที่ว่างหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนที่เปิดใช้ร่วมกันหรือเข้าไปในโรงแรม และสถานที่พักค้างคืนในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบจำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อและควบคุม ให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ ผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน หรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไป ในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการตรวจสอบ ใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากเน้นเข้าในการตรวจสอบจะมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง เอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว และหนังสือมอบหมายจากนายทะเบียนแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการประกอบธุรกิจโรงแรมของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๔๓ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ (๓) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนหรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๒๐ วรรคสอง มาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือมาตรา ๓๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๗ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนหรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ตามมาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๙ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ผู้จัดการ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๒๓ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ (๑๑) มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๒๓ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ วรรคสาม มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๒๓ ผู้ใดปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา ๒๗ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดแจ้งรายการเท็จลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพัก หรือทะเบียนผู้เข้าพักหรือชดชวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๕ ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนในแต่ละท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่มอบหมายมีอำนาจสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืน ขนาดของกิจการที่ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ และที่ผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
ค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมอยู่ก่อนหน้าวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสามารถดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนของสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๕๗ ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปี

เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้นายทะเบียนรับคำขอดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ยื่นประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๕๘ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. การประกอบธุรกิจโรงแรม

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(ค) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ			
(ง) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรม	ปีละ	๘๐	บาทต่อห้อง
โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนห้องพักของโรงแรม			

× เพิ่มขึ้นใหม่

๒. การประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๕,๐๐๐	บาท
(ข) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ค) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ			
(ง) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน	ปีละ	๔๐	บาทต่อห้อง
โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนห้องพักของสถานที่พักค้างคืน			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน

โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนก็ได้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตาม ข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ซึ่งปัจจุบันรูปแบบการประกอบธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยในประเทศไทยมีการพัฒนาขึ้นเป็นหลายรูปแบบ แต่มีธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยบางประเภทเท่านั้นที่พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มีการกำกับไว้ อีกทั้งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจการให้บริการการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยอีกหลายรูปแบบมิได้มีกฎหมายกำกับไว้โดยชัดเจน ส่งผลให้การปรับใช้กฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการให้บริการที่พักอาศัย และการคุ้มครองความเสียหายอันเกิดแก่ผู้เข้าพักอาศัย รวมถึงการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการที่พักอาศัย ไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

๒.๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.”
(ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

๒.๔ กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “โรงแรม” “สถานที่พักค้างคืน” “สถานที่พักกลางแจ้ง” “ผู้จัดการ” “ผู้เข้าพัก” “ใบอนุญาต” “ท้องถิ่น” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “นายทะเบียน” และ “รัฐมนตรี”
(ร่างมาตรา ๔)

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน (ร่างมาตรา ๕)

๒.๖ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน กับให้นายทะเบียน มีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม และสถานที่พักค้างคืนแต่ละประเภท โดยคำนึงถึงลักษณะของท้องถิ่นที่โรงแรมและสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่ ความจำเป็น หรือความเหมาะสมโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่รัฐมนตรีกำหนดขึ้น (ร่างมาตรา ๖)

๒.๗ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยให้เป็นอำนาจของท้องถิ่นและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗)

๒.๘ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร่างมาตรา ๘)

๒.๙ กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน โดยกำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการกรณีดังกล่าวไว้ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๑๐ กำหนดเงื่อนไขการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและที่นายทะเบียนประกาศกำหนด โดยให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันทำการ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๑๑ กำหนดให้ใบอนุญาตใช้ได้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้ใบอนุญาตมีอายุห้าปี (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๒ กำหนดลักษณะชื่อของโรงแรม (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม โดยให้การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบถึงโครงสร้างของโรงแรม และเปลี่ยนชื่อโรงแรม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยให้การขออนุญาตและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๕ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการสูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๖ กำหนดให้การโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมสามารถกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยให้การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๗ กำหนดกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมตาย หากมิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยให้การขอรับโอนและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๘ กำหนดกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุ นับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๙ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมที่ประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๒๐ กำหนดให้กรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง ซึ่งหากนายทะเบียนเห็นว่าความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และกรณีที่เห็นว่าจำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว ทั้งนี้ หากโรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมนั้นสิ้นอายุ นับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๒๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่ง มีหน้าที่จัดการโรงแรม โดยที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการอาจเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการเว้นแต่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ โดยต้องเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้ง ตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นเป็นผู้จัดการ ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง และในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบภายหลังว่าผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วนให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการ แก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๒๓ กำหนดให้กรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ ที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการมอบหมาย เป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน และในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแต่งตั้งบุคคลหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน และให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๒๒ เว้นแต่ผู้นั้นเคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการ

ให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๒๔ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้จัดการ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๒๕ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๒๖ กำหนดหน้าที่ของผู้จัดการ (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๒๗ กำหนดให้ผู้จัดการสามารถปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ในกรณีที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๒๘ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจของโรงแรมหรือผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้เข้าพักและจำนวนผู้เข้าพักแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้ผู้เข้าพักคนหนึ่งลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้เข้าพัก โดยหากผู้เข้าพักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก และส่งสำเนาให้นายทะเบียน ซึ่งการบันทึกรายการต่าง ๆ ลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพัก ต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน โดยให้ผู้จัดการเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด กรณีที่ต้องบันทึกรายการลงในทะเบียนผู้เข้าพักช้ากว่ารายการวันก่อน ให้บันทึกรายการว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๒๙ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน โดยให้นำมาตรา ๘ ถึงมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนโดยอนุโลม ยกเว้นไม่ให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้กับการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนที่เป็นห้องพักในอาคารชุด ทั้งนี้ หากผู้ใดประกอบสถานที่พักค้างคืนโดยใช้บ้านพักตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ห้องพักตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรืออาคารสถานที่ใดที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนิติบุคคลบ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลอาคารชุดนั้นก่อนการขออนุญาต (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๓๐ กำหนดให้การพิจารณาคุณสมบัติอาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนต้องพิจารณามาตรฐานอาคารตามประเภทและชนิดของอาคารที่ก่อสร้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๓๑ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าของสถานที่พักค้างคืน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มเติมของเจ้าของสถานที่พักค้างคืนสำหรับสถานที่พักค้างคืนที่เป็นสถานที่พักกลางแจ้ง (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

๒.๓๒ กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการหรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ระงับการกระทำนั้น หรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ตามที่เห็นสมควร หากไม่ระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของ

นายทะเบียน ให้นายทะเบียน มีหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน หากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการหรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนนั้น ยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือนนั้น ให้นายทะเบียนดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมถึงการสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน และการมีหนังสือแจ้งให้ผู้จัดการปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจนั้นระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๓๓ กำหนดพฤติการณ์หรือกรณีที่นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการแล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๓๔ กำหนดให้คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ต้องทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยให้ถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ประกอบการสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่งนั้น เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับ หรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๓๕ กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๓๖ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ หากไม่เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควร นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๓๗ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่ (ร่างมาตรา ๓๘)

๒.๓๘ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว และหนังสือมอบหมายจากนายทะเบียนแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙ ถึงร่างมาตรา ๔๑)

๒.๓๙ กรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการประกอบธุรกิจโรงแรมของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๔๐ กำหนดกรณีและโทษปรับสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนในแต่ละท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่ มอบหมายมีอำนาจสั่งปรับเป็นพินัย และให้ค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่ (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงร่างมาตรา ๕๕)

๒.๔๑ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมอยู่ก่อนหน้าวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสามารถดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วน ของสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตให้มาปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๔๒ กำหนดให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปี เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้นายทะเบียนรับคำขอดังกล่าว เพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๔๓ กำหนดให้บรรดาฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๘)

๒.๔๔ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ
